

Решение на Съда (четвърти състав) от 11 септември 2008 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — Gävle Kraftvärme AB/Länsstyrelsen i Gävleborgs län

(Дело C-251/07) ⁽¹⁾

(Околна среда — Директива 2000/76/ЕО — Изгаряне на отпадъците — Квалифициране на централа за комбинирано производство на топлина и електрическа енергия — Понятия за „инсталация за изгаряне“ и „инсталация за съвместно изгаряне“)

(2008/С 285/13)

Език на производството: шведски

Препращаща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gävle Kraftvärme AB

Ответник: Länsstyrelsen i Gävleborgs län

Предмет

Преюдициално запитване — Högsta domstolen — Тълкуване на чл. 3, точки 4 и 5 от Директива 2000/76/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2000 г. относно изгарянето на отпадъците (ОВ L 332, стр. 91; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр.271) — Квалификация на централа за комбинирано производство на енергия, включваща няколко котли — Инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне

Диспозитив

- 1) За целите на прилагането на Директива 2000/76/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2000 г. относно изгарянето на отпадъците, когато една централа за комбинирано производство на енергия включва няколко котела, всеки котел, както и свързаните с него съоръжения, трябва да се разглежда като представляващ отделна инсталация.
- 2) Една инсталация трябва да бъде квалифицирана като „инсталация за изгаряне“ или като „инсталация за съвместно изгаряне“ по смисъла на член 3, точки 4 и 5 от Директива 2000/76 и именно в зависимост от нейната основна цел. Задача на компетентните органи е да установят тази цел въз основа на преценка на фактическите обстоятелства, съществуващи в момента, в който се прави тази преценка. В рамките на такава преценка следва да се вземе пред вид по-конкретно генерираният обем на производството на енергия и на материални продукти от съответната инсталация спрямо количеството изгорени отпадъци в тази инсталация, както и стабилността или непрекъснатият характер на това производство.

⁽¹⁾ ОВ С 170, 21.7.2007 г.

Решение на Съда (първи състав) от 11 септември 2008 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Roma — Италия) — Caffaro Srl/Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C

(Дело C-265/07) ⁽¹⁾

(Търговски сделки — Директива 2000/35/ЕО — Борба със забавяне на плащане — Процедури за събиране на неоспорени вземания)

(2008/С 285/14)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Tribunale ordinario di Roma

Страни в главното производство

Ищец: Caffaro Srl

Ответник: Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C

в присъствието на: Banca di Roma SpA

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale ordinario di Roma — Тълкуване на член 5 от Директива 2000/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 г. относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки (ОВ L 200, стр. 35, Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 226) — Процедури за събиране на неоспорени вземания — Национално законодателство, установяващо изтичането на сто и двадесетдневен срок от връчването на изпълнителното основание като предпоставка за пристъпване към събиране на вземането

Диспозитив

Директива 2000/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 г. относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална разпоредба като член 14 от Декрет-закон № 669/1996 от 31 декември 1996 г., преобразуван в Закон след изменение със Закон № 30 от 28 февруари 1997 г., изменен с член 147 от Закон № 388 от 23 декември 2000 г., съгласно която длъжник, разполагащ с изпълнително основание за неоспорено вземане към публично учреждение по търговска сделка, не може да пристъпи към принудително изпълнение срещу това учреждение преди изтичането на сто и двадесетдневен срок от връчването на изпълнителното основание на посоченото учреждение.

⁽¹⁾ ОВ С 199, 25.8.2007 г.